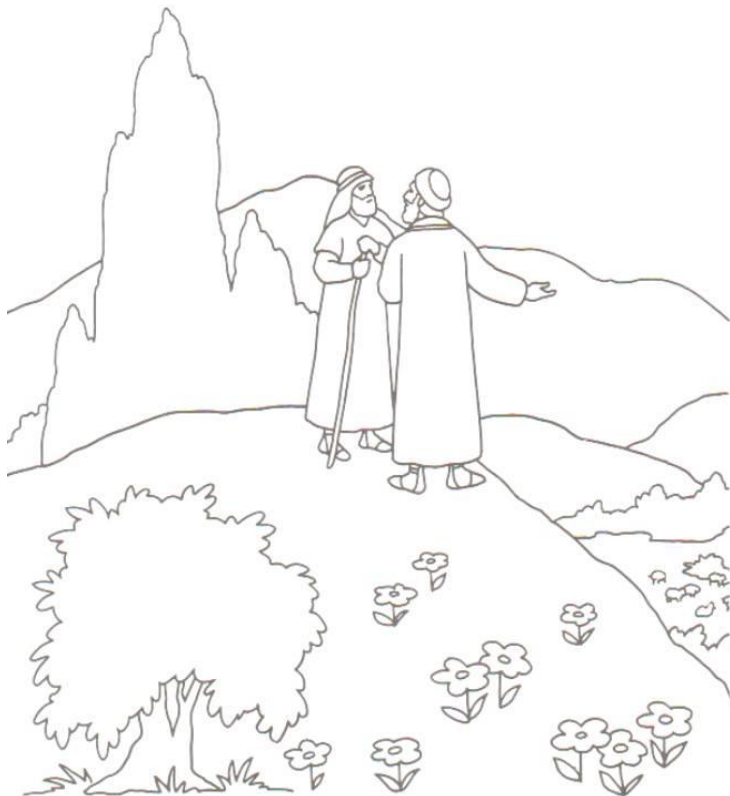


# Pohl'ad

Zborový časopis radvanského ev. a. v. zboru  
(vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci)



*„Vy ste vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, ľudom Jemu vlastným, aby ste zvestovali cnosťné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla. Kedysi neboli ste ani ľuďom, a teraz ste ľuďom Božím; žili ste bez zmilovania, a teraz došli ste zmilovania.“ (1. Pt. 2, 9–10)*

# Pohľad na obsah

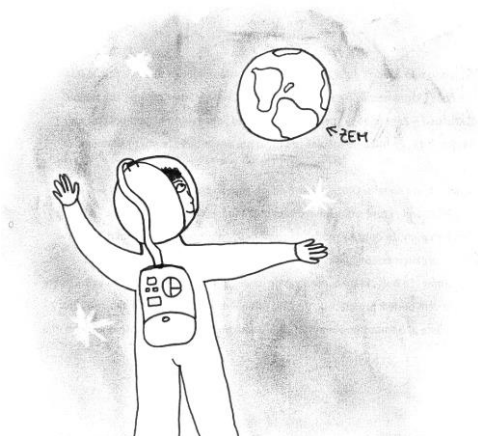
<i>Pohľad na obsah</i> .....	2
<i>Úvod (Cesta do neba)</i> .....	3
<i>Plagát (Radujte sa! Opakujem, radujte sa!)</i> .....	4
<i>Pohľad do služby (Strážcovia Božieho ľudu)</i> .....	5
<i>Pohľad do života (Izrael – časť 3.)</i> .....	8
<i>Pohľad do vnútra ♥ (2x meraj a 1x rež)</i> .....	11
<i>Pohľad do spevníka (Trpezlivosť mať musíš)</i> .....	16
<i>Plagát (Modlitby)</i> .....	17
<i>Pohľad na udalosti</i> .....	18
<i>Kde si, „Adam“?</i> .....	23
<i>Plagát (Radvanské chvály)</i> .....	25

## Vďaka a prosba redaktorov

Ďakujeme nášmu Nebeskému Ockovi za Jeho podporu a možnosť už ôsmy rok vydávať náš mesačník Pohľad a aj za všetky pripomienky, ktoré sa k nám od vás dostali. Našou túžbou ostáva, aby všetko, čo sa uverejní v tomto informačníku, bolo vždy v súlade s Božou vôľou a slúžilo to na budovanie nášho zboru.

Ak by vám Duch svätý dal na srdce niečo, čo by ste chceli pridať k obsahu nasledujúcich vydaní, tak to, prosím, prineste bratovi farárovi na faru. Ďakujeme.

Vaša redakcia



# Úvod

## Cesta do neba

Keď umrie spisovateľ, na internete sa dočítate, že odišiel do literárneho neba. Hokejista zas vraj po smrti hrá v hokejovom nebi. Ak umrie herečka, v novinách napíšu, že jej môžeme poslať pozdravy do hereckého neba. O upratovačkách, šoféroch, či robotníkoch som nič podobné v časopisoch, televízii ani na titulkoch novín nezaznamenal.

Okrem klebiet je zaujímavé, ako radi počúvame rôzne tragické správy. Čím horšie, tým zaujímavejšie. Vzbudzuje to pozornosť popri tom všetkom aj na nás. Aj my chceme byť uprostred diania. Celebrity cudzoložia, podvádžajú, rozvádžajú sa a opäť smilnia, pijú a hodujú, a mnohí ľudia bažia po najnovších pikoškách z ich života. Iní sa zas ponáhľajú, aspoň na internetovej sociálnej sieti, zaujať zverejnením niečoho zo svojho súkromia. Veď sa vraj nemáme začo hanbiť. V televíznych šou môžete celkom dobre speňažiť aj utrpenie vlastnej rodiny, len aby to dojalo čo najviac divákov. Biblia o týchto veciach hovorí ako o skutkoch tela, tmy, ako o hriechu. Biblia hovorí, že kto pácha tieto veci, nebude dedičom Kráľovstva Božieho. Nemáme sa na nich podieľať, ale ich karhať: „... a nezúčastňujte sa v neplodných skutkoch tmy, radšej ich karhajte.“ (Ef. 5,11). Viete si to predstaviť? Povedať pravdu ostatným na výstrahu, aby sa spamätali, keď umrie nejaký človek tmy? Povedať im, že pred Boha sa nepredstupuje v hokejovom drese, ani s diplomom zaslúžilého umelca? Ani za zásluhy, veď sme si predsa plnili svoje sny (o cestovaní, o vyšportovanom tele, o adrenalíne) a ako nám celý svet pritom fandil! Že „fanúšikovské nebo“ končí na zemi. Aký to bol nadaný človek – ale od koho mal ten talent? A či zaznie aspoň zmienka, poďakovanie Darcovi?

Biblia hovorí : „*Buďte rozvážni, bdejte! Váš protivník diabol obchádza ako revúci lev, hľadajúc koho by zožral.*“ (1. Pt 5,8) O protivníkovi diablu, zlodejovi, otcovi lži sa v médiách ani vo svete nedozvieme. Iba ak o nejakom čertovi, z ktorého si môžeme robiť žarty, veď sme už dospeli a dávno neveríme rozprávkam. Nikoho som predsa nezabil, nič som neurobil a všetky cesty predsa vedú do neba. A keby dačo, rodina mi isto vybaví



cirkevný pohreb, nejako ma tam Pánu Bohu poza chrbát prepašujú. Možno protekčne vybavajú aj modlitby za mŕtvych... O tragických udalostiach si vedíme podrobné štatistiky a rozpitvávame ich v médiách. Kto ale spomenie tragédiu duchovne mŕtvych, diablom oklamaných ľudí, ktorí nebudú dedičmi Kráľovstva Božieho? Čo je horšie, pomaly sa o tom nedozviete ani v kostole. Máme vraj hovoriť len príjemné veci, držať krok so Západom, kde už cirkvi pochopili, že majú byť moderné, tolerantné, všetko prijímajúce, emancipované, liberálne, bojujúce proti globálnemu otepleniu a neviem čo ešte. Alexander Kissler sa pýta: „Načo je cirkev, ktorá má na všetko názor, ale už nemá kresťanské presvedčenie, keď cirkvi hovoria to isté, čo politici, lobisti, marketingoví experti či ľudia v mimovládach? Už nie sú viac apoštolmi, ale iba zosilňovačmi všeobecného ideologického šumenia. Už nie sú kompasom, ale ozvenou, stále len ozvenou.“

Boh nás napomína: „*Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žať! Pretože kto rozsieva svojmu telu, z tela bude žať skazu; kto rozsieva Duchu, z Ducha bude žať večný život. V činení dobrého neochabujme, lebo ak neochabneme, časom svojim budeme žať.*“ (Galatským 6,7-9)

Vstupenku do neba nám draho vykúpil Ježiš. Diabol robí všetko preto, aby nás od neho odlákal. Nemlčme o tom!

.:Autor: Igor Iliáš

*Radujte sa! Opakujem, radujte sa!*

*Prosím prijmite s radosťou toto osobitné, zdublikované pozvanie, ktoré hovorí o našej radosi, že nám Pán dal znova priestor pre spoločnú prácu na Jeho vinici:*

*- Každú nedeľu ráno o 8.00 hod. je v zborovej sieni modlitebné stíšenie. Prosíme ďalších bratov a sestry: Pridajte sa k tejto tak prepotrebnej práci!*

*- Každú nedeľu od 8.25 do 8.50 hod. je brat farár k dispozícii všetkým deťom v našom CZ. Umožnite svojim deťom, aby sa mohli spoločne s bratom farárom modliť za seba, za svojich rodičov a priateľov a prijali z jeho rúk osobné požehnanie.*

*- Návrik spevokolu je každý pondelok o 17.00 hod. v zborovej sieni. Bolo by veľmi dobré, keby si do spevokolu našli cestu noví bratia a sestry. Všetkých, ktorí majú k spevu kladný vzťah srdečne k tejto službe pozývame.*

*- Biblické hodiny začnú od štvrtka 10.9. Budú v zborovej sieni a budú začínať o 17.00 hod. Budeme pokračovať vo výklade knihy Genezis.*

*- Od piatku 11.9 začneme s prípravou konfirmandov. Príprava bude každý piatok v zborovej sieni so začiatkom o 14.30 hod. Do prvého ročníka konfirmačnej prípravy je možné u brata farára prihlásiť deti, ktoré sa narodili v roku 2003 prípadne staršie ak doteraz neboli konfirmované.*

.: Zdroj: Redakcia\*

# Pohľad do služby

## Strážcovia Božieho ľudu

*„Človeče, teba som ustanovil za strážcu pre dom Izraela. Ak počuješ slovo z mojich úst, varuj ich v mojom mene. Ak poviem bezbožnému: Bezbožný, určite zomrieš! Ale ty nepovieš nič, aby si varoval bezbožného pred jeho spôsobom života, ten bezbožný zomrie pre svoju vinu, ale jeho krv budem vyhľadávať z tvojej ruky. No ak budeš bezbožného varovať pred jeho spôsobom života, aby sa odvrátil od neho, ale neodvráti sa od svojho spôsobu života, on zomrie pre svoju vinu, ale ty si si zachránil život.“*

*Ez. 33, 7 – 9*

### SME ZODPOVEDNÍ ZA FUNGOVANIE ĽUDSKEJ SPOLOČNOSTI

Zodpovednosť je slovíčko, ktoré poznáme, možno aj používame, ale iba málokto a málokedy sa hlbšie nad ním zamýšľa. Pritom bez zodpovednosti nemôže fungovať žiadna ľudská inštitúcia. Veď ako by to vyzeralo, keby sme prišli k lekárovi a ten by nám povedal: „Ja síce mám túto ordináciu, aj som si kúpil pekný biely plášť, ale medicínu som nikdy neštudoval.“ Alebo by sme prišli do potravín a predávajúci by nevedeli garantovať kvalitu predávaného tovaru. Bez odbornej garancie určených a vyškolených ľudí, ktorí dokážu, chcú a vedia niesť zodpovednosť, by ľudská spoločnosť nemohla fungovať.

Aby sa mohol človek stať zodpovedným, musí sa stať dospelým a získať štúdiom alebo učením odbornú spôsobilosť. Takýto proces trvá mnoho rokov. Nemôže dvanásťročný chlapec riadiť autobus s desiatkami ľudí, ani práve skončený študent vysokej školy garantovať kvalitu a úroveň vysokoškolského štúdia. A nič na tom nemení ani skutočnosť, že existujú dvanásťroční chlapi, ktorí majú prirodzený talent na motory a šoférovanie. Je aj mnoho študentov, ktorí ukončia štúdium s červeným diplomom a je jasné, že majú mimoriadne nadanie byť raz špičkovými univerzitnými profesormi.

Talent nestačí. Je potrebné mať psychickú odolnosť zniesť stres a záťaž, ktorú človek získa až v dospelosti. Samozrejme, je potrebné mať aj skúsenosti, ktoré možno získať iba praxou. Aj kráľ Šalamún v knihe Kazateľ vydáva svedectvo o tom, ako to dopadne s kráľovstvom, kde vládnu deti a kniežatá sa správajú nezodpovedne: „*Beda ti, krajina, ak ti je kráľom dieťa a tvoje kniežatá hneď zrána hodujú. Blažená si, krajina, ak ti je kráľom šľachtický syn a tvoje kniežatá stolujú v pravý čas, aby sa posilnili, a nie pre opilstvo.*“ (Kaz. 10, 16 – 17)

### MY KREŠŤANIA NESIEME ZODPOVEDNOSŤ ZA BOŽÍ ĽUD

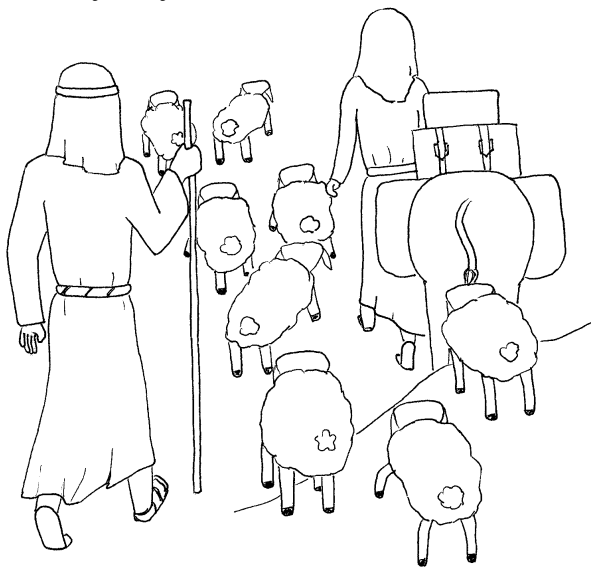
Často aj od pravidelných návštevníkov služieb Božích počujem tieto slová: „Ja do kostola chodím, aby som si tam oddýchol.“ Prípadne sa prizná, že je to pre neho zvyk, lebo do kostola ho vodili už od malička jeho rodičia. Pre ďalších je to vyjadrením úcty k

tradiícii, ktorou sa honosí naša evanjelická cirkev. Nezavrhum ani jeden z týchto dôvodov a vážim si aj takto zmýšľajúcich ľudí. Jedno je však isté. Kto uvádza iba tieto dôvody, prečo chodí do kostola, vydáva sám o sebe svedectvo o nesprávne pochopenej kresťanskej zodpovednosti. Pokiaľ si niekto chce v kostole len oddýchnuť, pokiaľ tam chodí iba zo zvyku alebo z úcty k našim veľikánom, je v skutočnosti pasívnym prijímateľom toho, čo mu je v kostole ponúkané. Svedčí to o „konzumnom prístupe“ k viere a náboženstvu. Je to dôkaz o „detskej viere“ a o negatívnom vplyve, ktorý majú aj na náš život predstavy stredovekej cirkvi. A tie očividne majú na Slovensku tuhý život. Už reformácia v 16. storočí sa vrátila aj v tejto oblasti k biblickému učeniu, ktoré

najzrozumiteľnejšie vyjadril apoštol Peter. Hovorí slová, ktoré sú určené všetkým kresťanom bez rozdielu: „*Vy ste vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, ľudom Jemu vlastným, aby ste zvestovali cnostné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla. Kedysi neboli ste ani ľudom, a teraz ste ľudom Božím; žili ste bez zmilovania, a teraz došli ste zmilovania.*“ (1. Pt. 2, 9 – 10)

V evanjelickej cirkvi sa aj na základe týchto slov skončilo delenie veriacich na laikov a klerikov. Neexistuje dvojaký Boží ľud. Na jednej strane

pasívni prijímatelia všetkého, čo im je v cirkvi podávané, na druhej kasta klerikov, ktorá je vyvolená, aby duchovne nad laikmi vládla. Náš Pán chce, aby jeho nasledovníci nezostali stáť a neprešľapovali na jednom mieste. Pre evanjelického kresťana je určený aktívny a zodpovedný duchovný život - a to nie hocijaký. Má byť strážcom Božieho ľudu! Čo to znamená? Peter hovorí, že máme zvestovať cnostné skutky Toho, ktorý nás povolal z tmy do svojho predivného svetla. Všetci bez výnimky máme žiť svedecký život. Rozdiel je iba v tom, kde nám bolo určené miesto služby. Mojm miestom služby ako farára je väčšinou kazateľnica v kostole alebo rečnícky pult v zborovej miestnosti. Tvojm miestom služby je tvoja rodina, tvoje pracovisko, ulica, škola, atď. Keby náš Pán chcel, aby existoval dvojaký Boží ľud, tak údajný „prvý pápež“ by to napísal asi takto: Len vaši biskupi sú jeho vyvoleným rodom a vaši kazatelia kráľovským kňazstvom. Iba ich Boh poveril zvestovať cnostné skutky Toho, ktorý vás ich prostredníctvom povoláva z tmy do Jeho predivného svetla, aby ste sa stali svätým národom. Iba na mne, pretože som prvý



z apoštolov, záleží, kto bude patriť k vyvolenému rodu, kto ku kráľovskému kňazstvu a kto zostane iba svätým národom. Všimnite si, ako logicky a napokon aj prítlačivo znejú tieto slová. Vidíte, ako neuveriteľne ľahko a šikovne sa dá manipulovať so slovom Božím? Vidíte, ako nenápadne a za použitia biblických pojmov je možné stvoriť učenie, ktoré väčšinu kresťanov odsúva do roly pasívnych konzumentov toho, čo im aktívna menšina podáva ako duchovný pokrm?

Takže ešte raz! Evanjelický kresťan je vyzývaný na úlohu stať sa strážcom Božieho ľudu. Nesie za zvesť slova Božieho v prostredí, do ktorého ho Boh postavil, zodpovednosť. Písmo sväté a spoločenstvo veriacich nám v tejto službe chce byť nápomocné. Preto je dôležité, aby sme neopúšťali cirkevný zbor a otvárali si Bibliu, v ktorej je nepreberné množstvo príkladov ako viesť aktívny duchovný život a učili sa na príklade života „strážcov Božieho ľudu“, ako čo najlepšie vykonávať svoju duchovnú službu.

### AJ TEBA NEBESKÝ OTEC VOLÁ ZA STRÁŽCU BOŽIEHO ĽUDU

V Liste Židom v jedenástej kapitole čítame o množstve mužov a žien, ktorí vierou očakávali splnenie Božích zaslúbení. Ich vytrvalosť a vernosť slúžili už ľudu Starej zmluvy na povzbudenie a posilnenie viery a dávali im silu a odhodlanie kráčať po Božích cestách. V Biblii sú opísané životné príbehy mnohých mužov a žien, ktorí sa stali strážcami Božieho ľudu, a tým sa vyhli trestu, o ktorom hovorí v úvodnom biblickom texte prorok Ezechiel. To slovo tam nie je preto, aby sa nám náš Pán vyhrážal trestom. Je tam preto, aby sme pochopili dôležitosť a naliehavosť úlohy strážcov Božieho ľudu. V dvanástej kapitole v Liste Židom je napísané: „*Preto aj my, keďže máme toľký oblak svedkov okolo seba, zložme všetko, čo nám je na ťarchu, i hriech, ktorý nás tak ľahko opantáva, a budme vytrvalí v zápase, ktorý máme pred sebou. Hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery, ktorý napriek radosti, čo Ho čakala, pretrpel križ; pohrdol potupou a posadil sa na pravici Božieho trónu.*“ (Žid. 12, 1 – 2) Toto slovo je nám dané na povzbudenie. Je potrebné pri skúmaní životných príbehov akýchkoľvek ľudí mať na zreteli to, čo je tu napísané: Ježiš je Pôvodcom a Dokonávateľom viery. Preto aj keď si postupne v ďalších číslach Pohľadu budeme hovoriť o jednotlivých biblických postavách, ktoré verne vykonávali službu strážcov Božieho ľudu, toto stanovisko budeme mať vždy na zreteli. Pomocou Písma budeme skúmať víťazstvá, ale aj zlyhania Božích mužov a žien a pokúsime sa nájsť odpoveď, v čom bol ich život dôležitý aj pre nás. Každý jeden príbeh je príbehom človeka, ktorý kráčaľ v živote s Bohom, prešiel skúškami viery a len potom sa stal veľkým Božím človekom. Pre každého mal Boh osobitnú cestu a špecifické poslanie. A práve preto môže každý pozorný čitateľ a skúmateľ Písma nájsť v týchto príbehoch odpovede aj pre svoj život a svoje poslanie. Nech víťazstvá týchto ľudí sú pre nás posilou a ich zlyhania varovaním! Nech nás ich životy privedú k poznaniu vlastnej cesty v službe strážcu Božieho ľudu.

.: Autor: *Váš farár*

# Pohľad do života

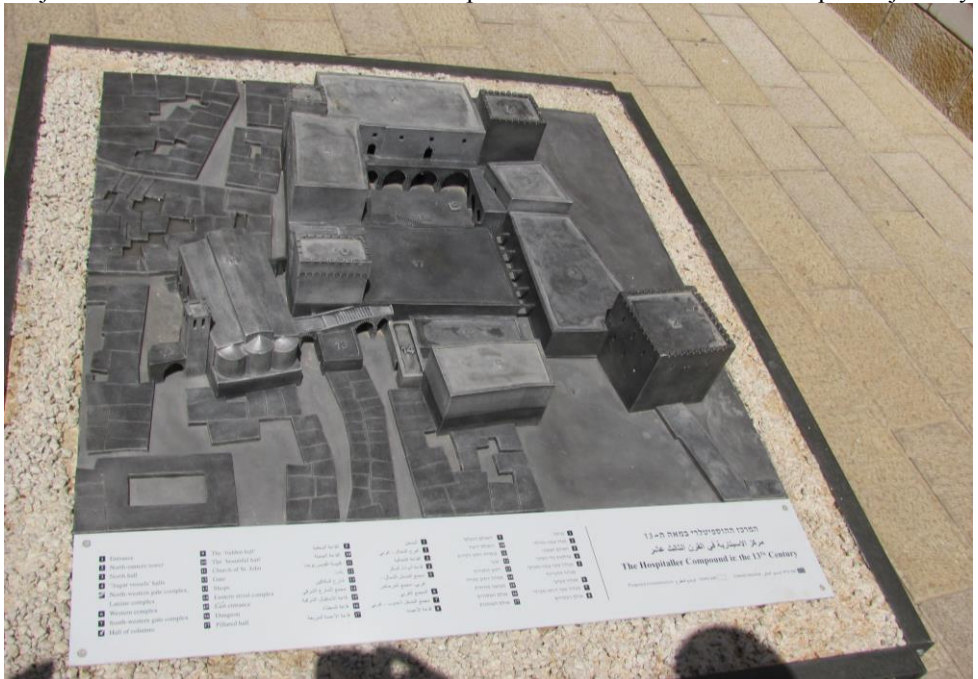
## Izrael – časť 3.

V predošlých číslach Pohľadu som písal o svojej ceste so synom do Izraela. Pri prechádzkach po stopách nášho Pána Ježiša v Jeruzaleme som spomínal na deje minulé. Za narodeniny cirkvi považujeme letničné udalosti v Jeruzaleme. Pôsobenie apoštola Petra v Jope a s tým súvisiace prednesenie spásonosnej zvesti o milosti Božej je aj pre nás, ako o tom hovorí 9., 10. a 11. kapitola Skutkov. Je to už začiatok zvestovania evanjelia aj mimo Židov. Ale Skutki apoštolov nám ukazujú, že byť kresťanom už v počiatku bolo spojené s nepriateľstvom sveta, a to nielen v minulosti, keď som napr. minule pripomenul strašnú tragédiu Arménov, ale aj dnes masívne prenasledovanie kresťanov na tých istých miestach. Prosím, buďme s nimi solidárni aspoň v našich modlitbách.





Vynárajú sa otázky, ako sa menila cirkev a ako Svätá zem od dôb napísania Skutkov. Len konštatujem, že hlásanie evanjelia z milosti Božej úspešne pokračovalo napriek desivému prenasledovaniu. Cirkev rástla. Židia zakúsili trpkosť Ježišovej predpovede (Marek 13,2), keď najprv v roku 67 Vespasianus obľahol Jeruzalem a Titus dielo skazy dokončil. Našťastie, kresťania z Jeruzalema si včas uvedomili varovanie z Matúšovho evanjelia kap. 24 z veršov 15. až 19. a zachránili sa v horskom mestečku Pella. Keď sa Jeruzalem opäť začínal vzmahať z trosiek, vypukla druhá židovská vojna. Cisár Hadrián sa pokúsil vymazať Jeruzalem z pamäti ľudí. Z ruín mesta urobil zakázanú zónu, ktorú obohnal múrom a mesto premenoval na Aelia Capitolina. Zmena nastala až po roku 325 za cisára Konštantína, keď sa začal realizovať jeho plán pre Svätú zem. Začínajú veľkolepé prestavby Jeruzalema a púte zo západu. Prvý cestopis je z roku 333 a z roku 384 je denník španielskej mnišky Egerie. Vznikajú mníšske komunity a veľký počet kresťanských modlitební - bazilik. Pokojný rozvoj zeme trval len do roku 614, keď perzský šáhinsáh Husrav II. vpadol do Jeruzalema, spálil kláštory a kostoly. Ďalšími nájazdníkmi, čo prepadli Jeruzalem, boli mohamedáni vedení kalifom Omarom. Ten svojimi zákonmi určil na dlhú dobu spolužitie mohamedánov a bezprávnej masy



kresťanov a Židov. Egyptský kalif Al Hákim nariadil zrovnať Chrám Božieho hrobu, čo vydesilo celý kresťanský svet. Odpoveďou bola násilná invázia tentoraz rímskych kresťanov pod názvom križiacke výpravy (roky 1099 až 1184). Po vylodení v Ramle začal

pochod na Jeruzalem a jeho 6 - týždňové obliehanie zakončené hanebným nekresťanským masakrom obyvateľov. Začína 88 rokov Jeruzalemského kráľovstva, neskutočný stavebný ruch a rekonštrukcia zničených bazilik. Križiaci rýchlo ovládli mestá na pobreží - Jopu, Cesareu, Haifu, Akko, Týr, Sidon a tiež Bejrút. Opevnili ich a postavili tam hrady. A opäť začali púte k svätému hrobu a na miesta spojené s pozemským pôsobením nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Pre svoju blízkosť k Cypru sa stal hlavným logistickým centrom križiakov prístav Akko. Tu mali svoje zastúpenia aj rády špitálnikov, templárov a johanitov.



Vďaka Bohu, že som si mohol pozrieť dnešnú Akru na severe Haifskej zátoky. Celé staré mesto je vybudované na troskách po križiackom hrade nazývanom Templum, prestavanom všetkými možnými dobyvateľmi, čo sa tam angažovali. Maketa pôvodného Templa je na obraze 1. Aj dnes tam môžeme nájsť slobodomurárske znaky a znamenia spájané s nimi a s templármi. Samozrejme, povery, mystériá spájané s týmto miestom sú len ľudskou fantáziou. Hrad s prístavom spájala podzemná chodba, ktorou sa mohli obrancovia neviditeľne a rýchlo presunúť do prístavu. Aj napriek tomu, že jeruzalemské kráľovstvo padlo, Akra sa ešte nejaký deň držala, až kým ju vodca mamelukov z Egypta Bajbars 28. 5. 1291 nedobyl. Pahorok bol vždy obohnaný mohutnými hradbami a Turci, keď sa Akka zmocnili v priebehu storočí, ich ešte viac spevnili, takže odolali aj náporu Napoleonovej armády v roku 1799. Na obraze 2 sú delá brániace Akko pred Napoleonom. Na obraze 3 je pohľad na modernú časť Akry z mohutných pevnostných múrov.

O Haife, kde sú svetoznáme záhrady bahájistov, ak Pán dá, napíšem nabudúce.

.: Autor: *Milan Zajac*

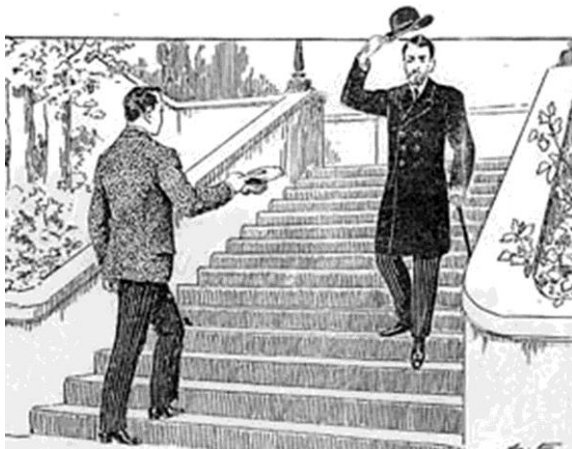
# Pohľad do vnútra ♥

## 2x meraj a 1x rež

Už je to tu..... už ma to dobieha..... už sa to začína pri mne naplňať. To, dlhé roky v úzadí, na svoj príhodný čas čakajúce, biblické slovo o márnosti veku čiernych vlasov, teda mladosti (*Kazateľ 11, 10*). Na brade a vo vlasoch, sa mi už totižto pomaly začínajú objavovať šediny, na hlave plešinka ☺ - ehm, tá sa už objavuje dlhšie a tak sa dostávam do veku, že mladí ľudia, ktorí to samozrejme dokážu rozpoznať, ma začínajú považovať za človeka, ktorému by sa možno mali aj pozdraviť, keď ho stretnú niekde na ulici. No a práve o postrehu, spojenom s takýmto počínom, by som sa rád podelil. Samozrejme to bude zase zamyslenie sa do špiku kosti (*Židom 4, 12*), keď si nás Duch Boží znova preskúma, že do akej hĺbky vieme len tak znenazdajky, keď to ani nečakáme, niektoré veci posúdiť. Či k úsudku použijeme „zemskú“ alebo „nebeskú múdrosť“. Tieto situácie nám veľmi rýchlo prezradia, ktorou disponujeme. Príklad uvediem z bežného ľudského života, pretože verím, že takéto prirovnanie je veľmi dobre predstaviteľné, lebo sa nás všetkých v určitej fáze života osobne dotýka, ako len nejaká, aj keď pravdivá, ale predsa len tak trošku anonymne znejúca veta, typu „nesúďte a nebudete súdení“. Mnohí sa v tom pravdepodobne aj nájdeme, prípadne súvislosť s tým čo som zažil, nám môže pomôcť pochopiť nejakú inú situáciu, v ktorej sme sa zase našou povrchnosťou pekne pred Bohom „vyfarbili“. A tak prejdem rovno k veci. ...Fíha, oproti „minulajšku“ ako rýchlo, normálne ma to šoklo ☺.

Kráčam si Hlbokou - tak sa volá cesta, spájajúca naše dve hlavné dedinské ulice a oproti mne ide, pár domov nižšie bývajúci, „susedovie“ chlapec. Dívam sa uprene na neho a nejak automaticky očakávam, že sa mi hádam aj pozdraví, keďže vie kto som a ja zase viem, kto je on. A on, čuduj sa svete, tomu odolal a mlčky ma minul. Niekoľko krát sa mi síce stalo, že sa mi niekto pozdravil, ale vždy ma to prekvapilo, pretože som to vôbec nečakal, keďže som podľa mňa ešte mladý ☺. A preto nechápem, čo to vtedy do mňa vošlo, že som nejak podvedome od toho šuhaja ten pozdrav, jednoducho očakával. No a keďže prešiel, ako som už spomínal povedľa mňa bez pozdravenia, tak hneď nastúpil vo mne, v nás, „vždy pripravený“ starý Adam, ktorý mi v tú ranu do mysle „natlačil“: „Pozri sa na neho, soplíaka mladého, ani sa pozdraviť nevie a pritom ma pozná. Veď už má zo 14+ rokov, to by už mal vedieť, čo sa patrí! Ja som sa už starším ľuďom v jeho veku určite zdravil. Čo ho to ešte nenaučili?! Nejak to tí rodičia a spol. (starí rodičia, krstní rodičia a všetci rodinní príslušníci s ním prichádzajúci do styku) ktorí majú na neho dosah flákajú.“ Ich tváre a všetky veci, čo som o nich za celý život počul, sa mi zaraz vynorili z úzadia mysle. Hneď som videl ich nedokonalosť... a čo ja viem čo všetko ešte by ma napadlo, keby hneď nato nezaúradoval Duch Boží, ktorý ma stopol. Ho-hó, hamuj

Ratko. Ty si sa zle vyspal? To...čo akože riešiš? Takto sa správa Boží muž? A tvoje chlapča sa už vie pozdraviť?! V jeho veku, by to už mal vedieť... Presne cieleňé slová letiace mojou myslou ma totálne „odzbrojili“. A tak odzbrojený a zároveň šťastný, že mám zase tému do Pohľadu, som si kráčal ďalej ulicou. Zase som niečo pred Bohom, ale aj sebou „nezvládo!“ a tak sa s tým musím „pochváliť“ a pritom určite si to nik nevysvetlí ako samochválu. Však, kto by sa



chválil niečím, čo mu zase nevyšlo. Proste človek zažil niečo, na čom sa môže poučiť, zamyslieť a v budúcnosti môže byť ostražitejší a danú vec už možno bude posudzovať úplne ináč. Možno pokojnejšie, rozvážnejšie, duchovnejšie... Toto všetko o čom píšem, je o túžbe byť lepší a zbudovanejší v Pánovi Ježišovi a to aj v tých veciach, ktoré sú na pohľad skryté. Teda v našich myšlienkach. Aj tie si máme ukážňovať. Pretože Boh nie je človek. On sa díva na vnútro. A preto je dôležité, aby sme sa skúmali v každej situácii a za každého „počasí“. To znamená, aj keď sme pokojní, ale aj vtedy, keď sme nervózni a hromžíme. Vždy sa snažme reálne, nejak „zvrchu“, z toho Božieho pohľadu vnímať naše počínanie tu dole. Vidieť naše reakcie v pravom Božom svetle a nie v našej pravde, lebo tá je pokrivená našimi ľudskými predstavami. Ja viem, stále sa v článkoch opakujem, ale ono sa to ani ináč nedá. Pokiaľ nám bije srdce, všetko tu v našich životoch bude len o Bohu a o tom, ako sa máme zdokonaľovať vo viere a nie len o nej rozprávať, až do nášho posledného dňa.

Trošku však pôjdem ďalej. Samozrejme, že to neskončilo len tými, Duchom presne cieleňými slovami a mojím „odzbrojením“. Keď som sa následne nad tou situáciou zamyslel a vrátil sa z ľudskej pokrivenej, do rovnej a pravdivej Božej reality, tak som prišiel na niektoré veci. Zrazu som si všetko obrátene aplikoval na seba. A teda. Myslím si, že skoro všetci, či sme už veriaci alebo nie, chceme svoje deti, čo najlepšie vychovať. A samozrejme, že s Božou pomocou sa o to usilujem aj ja. Lenže nie všetko, o čo sa v živote snažíme ide podľa našich predstáv. So 100% určitostíou sa o tom už presvedčil azda každý z nás. Tiež sa snažím sprava-zľava neustále opakovať, vyučovať a viesť ich k tomu, aby sa naučili, napríklad, keď je už o tom téma, zdravie. A oni nič. Nechápu, nechcú, alebo čo ja viem prečo, ale nejde to. Vydávame úsilie, ktoré častokrát možno vychádza navnivoč. Preto si vravím. Načo ja mám poukazovať na jeho rodičov, že ho to nenaučili? Čo ak sa o to snažia ako ja, ale to dieťa to proste z nejakého dôvodu nechápe. Druhá možnosť. A čo ak ho to neučia? Ani to neviem s určitostíou povedať. Môžem

akurát tak vychádzať z nejakého všeobecného povedomia, že asi ho to budú učiť, ale to nie je založené na skutočnej pravde. No a takto isto ma môžu posudzovať všetci okoliti susedia. A teda príde človek k poznaniu, že mnoho vecí nevie pravdivo posúdiť a na základe plytkých ľudských uvážení, len trepe a trepe a trepe a trepe nepravdivé reči o všetkom možnom. A trepeme malí aj veľkí bez rozdielu. Stačí sa počúvať a skúmať. Tento príklad je veľmi univerzálny na drvivú väčšinu denno-denných situácií. A preto sa už trochu odkloním od „zdravenia“ a zamyslím sa, však zatiaľ sú to ešte len dve strany ☺, nad podobnými situáciami, v ktorých, ale vždy bude na pozadí ústrednou pravdou to naše mylné posudzovanie.

My ľudia vskutku takmer nikdy nepoznáme pohnútku, ktorá viedla toho alebo onoho človeka k takej alebo onakej reakcii, úsudku, presvedčeniu alebo činnosti a ani si to poriadne pri rýchlosti nášho scestného posudzovania nemôžeme uvedomiť, pokiaľ sa nenecháme viesť Duchom Svätým. Ak niekoho posudzujeme, skúsme si, nakoľko to vieme, predstaviť seba na jeho mieste a uvedomiť si, či nie sme takí istí. Zamyslime sa nad tým. Proste toto je taká ľudská človečina. Ak by sme mali vravieť len to, čo s určitosťou vieme, tak fakt by sme asi dosť často mlčali. A k takej krotkosti v rozprávaní, prípadne v myslení nás nabáda aj Božie slovo. Nezapúdajme, za každé naše slovo budeme



súdení (**Matúš 12, 37**). Ľudí čo chceli kameňovať ženu hriešnicu, zastavil Pán Ježiš presne cielenou poznámkou, ktorú oni vnímali ušami a Jeho osobne videli očami. Tak počuli slová „... kto je bez hriechu, nech prvý hodí kameňom“ (**Ev. Jána 8, 7**). Všetci tí „hádzači“ sa razom zamysleli, nech boli akokoľvek žhaví vidieť krváčajúcu lebku, vybité zuby, prípadne vytečené oko (nehrajme sa na citlivky, hádzači boli veriaci ľudia

z vyvoleného národa a my sme takí istí, len málo z nás si to dokáže priznať) a presvedčení o svojej pravde a...? Nehodili. Jednoducho nemohli, ich vlastné vnútro ich obvinilo. Lenže dnes k nám už Ježiš tak, aby sme to počuli na vlastné uši neprehovára a ani Ho nevidíme. Máme však namiesto neho iného Radcu. Ducha Božieho, ktorý nás napomína presne v tých istých veciach, len sa ho musíme nejak naučiť počúvať. Ono, je totižto dosť hlasný. Potom, možno ešte pred tým, ako by sme niekoho „kameňovali“ za to, že nevychoval deti k pozdravu, alebo nežije podľa našich najlepších predstáv, by sme sa hádam aj my zamysleli, ako tí „hádzači“ a nehodili ten pomyselný šuter na tých „vinníkov“ v našej

mysli. Tu asi bude vhodné napísať si ten verš o múdrosti lebo je tam veľmi dobre poukázané na to, aký je rozdiel medzi našou múdrosťou a tou Božou.

**„Kto je medzi vami múdry a rozumný? Nech dobrým konaním preukáže svoje skutky v múdrej skromnosti! Ale ak máte horkú vášnivosť a hašterivosť v srdci, nevychvalujte sa a neklamte proti pravde. Toto nie je múdrosť zhora, ale pozemská, zmyslová, démonická. Lebo kde je vášnivosť a hašterivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo. Ale múdrosť, ktorá je zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná, bez pokrytectva. A ovocie spravodlivosti rozsieva sa v pokoji tým, čo tvoria pokoj. (Jakub 3, 13-18)“**

V podstate všetky naše pohnútky vedúce k medziľudskému nepokoju sú tvorené prevažne z hašterivosti (škriepnosti, „mrle nás žerú“ keď sa napríklad k niečomu nevyjadříme a možno aj tušíme, že to vyvolá nepokoj, ale neodoláme) a vášnivosti (zdravý úsudok zatienia pocity, proste máme pocit, že to musí byť v každom prípade takto, nie inak a všetky naše sily sústredíme na dosiahnutie predmetu vášne). Vsuвка ☺

Predstavme si anonymnú zberateľskú vášeň = za každú cenu musím mať danú vec. Filatelista dá povedzme, neprímerane veľké množstvo peňazí za takú „blbosť“, ako je známka s vyobrazením argentínskeho prezidenta z roku 1954 len preto, aby ju mal. Je „posledná“ do jeho zbierky a keby ju nevlastnil, asi umrie. A žiadnym logickým vysvetlením mu to nevyvrátime. Počínanie filatelistu je riadené jeho pocitom, lebo rozum vraví, že je to blbosť, dať napríklad toľko peňazí za kúsok papiera, pre večný život nepotrebného. Ale je nespočetne veľa ďalších vášní. Môj dom - moja vášeň. Moje auto - moja vášeň. Krásna záhradka - moja vášeň. Vonkajší imidž - moja vášeň. Bezbožní „priatelia“ - moja vášeň. Kultúra - moja vášeň. Šport - moja vášeň. Mäso v nedeľu na obed a nie halušky - moja vášeň. Zdravá výživa - moja vášeň. V podstate všetky márnosti tohto sveta, s ktorými sa nám ťažko lúči, alebo sme podráždení, keď s nami to naše „správne“ presvedčenie niekto nezdieľa, sú poháňané nejakou vášňou - pocitom. Áno, musíme a niektoré veci aj máme robiť, aby sme tu nejakou fungovali, kým sme tu na tejto zemi, ale nemáme na nich tak ľpiet, aby ničili medziľudské vzťahy. Je to tenká hranica a preto je potrebné toto čo píšem vnímať citlivo so zreteľom na duchovné ponímanie daných záležitostí.

No a tieto veci predstavujú našu démonickú „múdrosť“, čiže je to múdrosť pozemská, nadobudnutá našim životom tu na tejto hriechnej zemi. Čo už môžeme my, hriešnici, od iných hriešnikov nasat'? Len hriech. Pekne rokmi našim egom premyslený, zabalený, vyčakaný a vydávajúci sa za múdrosť Božiu. Naopak. Z Božej múdrosti ide pokoj. Boh najprv všetko do hĺbky preskúma a potom „povie“ verdikt tak, aby bol pravdivý, jasný, krotký, nestranný, neurážlivý, aby to proste tomu adresátovi nejak padlo na úrodnú pôdu. A nie ako my. Hneď poukázať na chyby druhého a vlastné brvná nevidieť. Sme proste tak trápni... Naše vnímanie vecí je rozdielne a čo funguje na jedného, nemusí fungovať na druhého. Však si predstavte, akí sme hrdí, keď sa nám niečo bez väčšej námahy podarí. Či sa tým radi nepochválime? Príklad o zdravení uvádzam v dobe, keď to ani moje dieťa ešte nezvláda. Nechcem si predstaviť, čo by ma napadlo vtedy, kedy by som si už bol istý tým, že moje chlapča sa vie zdraviť a ešte aj susedia, by

ho predtým chválili. Pokiaľ sa nenecháme vždy usmerňovať Duchom Božím, tak naše čiastkové úspechy v nás spôsobia dohora ohnutý nos a pri každej príležitosti to určite všetkým, ktorí to ešte s niečím nezvládli, radi „natreme“. A taktiež určite poprieme všetky reči o našej namyslenosti alebo hrdosti. Trošku viac som to zdramatizoval a zveličil, aby to malo ten správny ráz, pretože tieto veci sú nám bližšie viac, ako si dokážeme pripustiť a nie len pár z nás, by sa tam našlo. Nerobme sa príliš múdri a neposudzujme druhých, že oni niečo zdanlivo nezvládli. Pretože my tiež, jednu vec možno ako tak zvládneme, no v inej pochybíme. Tak potom čo, kde naša múdrosť?! Boh nás nabáda k dokonalosti. (**Ev. Matúša 5, 48**). A ak nie sme vskutku vo všetkom dokonalí, tak o čo nám potom ide? Pred ľuďmi to možno zaberie, ale pred Bohom nie. Všetkým sa stačí pozrieť na tie slová, ktoré nám adresuje. Pod slovom čistý si určite predstavíme čistotu, napríklad vyblýskanú kúpeľňu. A nie kúpeľňu, ktorá je len kde tu, vyblýskaná. Krotkosť možno viac podnecuje na príklady zo zvieracej ríše, ale aj to nám môže dobre poslúžiť na pochopenie danej veci. Skrotené zvierá nás počúva, nesnažíme sa hľadať výnimky, ide o príklad na lepšie pochopenie. Ťažko osedláte takého neskruteného Mustanga niekde z prerie. Naopak, po skrotení na ňom môžete jazdiť. Bude to síce stále Mustang, ale vedomý si svojho pána a jeho zubadiel, ktoré ho budú viesť tam, kde chce on. Pod dobrým ovocím si určite nepredstavíme nahnité banány z Kauflandu, ale napríklad krásne jablko z letáku a ešte k tomu bez chemických ošetrení a podobne. A my? Dokonalosť hneď zavrhneme, lebo naša porušená myseľ nám okamžite napovie, že to sa nedá. Všetkým sme hriešni a tým naše snaženie hneď zaklincujeme. Je jasné, že nikdy nebudeme dokonalí a aj Boh to vie, ale je to tak dôležité pre náš život, aby sme sa o to všemožne snažili, že sa to nedá ináč, ako slovom dokonalý napísať. Keď umývame riad (samozrejme tí čo nemajú umývačku ☺), tak si ho umývame len tak, že troška „pošmrkáme“ kde tu hubkou bez ohľadu na to, či je to umyté dočista? Nie. Umývame dovtedy, dokiaľ nezmizne posledná špinka. Je to až zarážajúce, ako sme vo veciach sveta takmer vždy dokonalí, o všetko sa až prehnane staráme a v Božích je to úplne naopak. Takýto prístup majme aj k Božím „doporučeniam“ pre náš život! Nechcem sa ďalej rozpisovať, lebo „čitári“ a „študovači“ kníh, časopisov, brožúr, lidlových či teskových letákov, môžu mať problém, že je to už dlhé na štyri a pol strany, ale tých príkladov je na „mraky“ ☺ a stačí sa len dívať okolo seba. Tak človeče nad všetkým teda 6x rozmýšľaj a až potom vyslov do éteru niečo múdre. Aj ja sa o to idem snažiť ☺ a Pán Boh nám v tom pomôhaj, lebo to určite nebude ľahké.

.: Autor: *Radovan Riečan\**



# Pohľad do spevníka

## Trpezlivosť mať musíš

**Názov piesne:** Trpezlivosť mať musíš

**Pieseň č.:** 546 (Evanjelický spevník)

**Autor textu:** Paul Gerhardt (1607-1676), nemecký teológ, luteránsky pastor a skladateľ

**Autor hudby:** Melódia: Česť vzdajme Pánu Bohu



### Text piesne:

1. Trpezlivosť mať musíš, keď sa ti zlé deje,  
v protivenstvách keď kvíliš, a všetko ťažké je;  
nikdy nezabúdaj, že duša trpezlivá  
zahanbená nebýva, vždy na to pamätaj.

2. Trpezlivosť ťažká je, lebo sme telesní,  
chceme cestu, na ktorej niet bóľov, bez tiesní;  
lenže Pán Boh vraví: trescem, koho milujem,  
touto cestou ho vediem do nebeskej slávy.

3. Trpezlivosť prestáva na Božom riadení  
a sklátiť sa nedáva, ob stojí v súžení,  
zúfaniu ďaleká vie, že Pán Boh pomáha  
a všetko zlé premáha, pomoc Jeho čaká.

4. Trpezlivosť je z neba, ona je dar Boží,  
iba ten ho dostáva, kto oň vrúčne prosí;  
Duch Svätý – Tešiteľ prichádza k prosiacemu  
a v každom kríži k nemu skláňa sa jak priateľ.

5. Trpezlivosť, o teba prosiť neprestanem  
pre mojich i pre seba, kým na svete žijem;  
v práci, v povolani, aj keď budem umierať.  
Neprestaň mi ju dávať, Bože milovaný.

Keď u nás v chráme kantoruje brat Adrián, spievame aj piesne nepoznané, o ktorých by sme možno ani netušili, že sú v Spevníku. Medzi ne patrí aj táto. Zaujala ma



hneď na prvé počutie. Dojem urobila nie melódiou, ale textom, pretože je to niečo, čo sa mňa osobne týka. Bývam často netrpezlivý. Chcem mať veci „na poriadku“ - a hneď. Som hriešny, som telesný, aj ja chcem cestu bez bôľov, bez tiesní. Božie Slovo ale vraví, že trpezlivosť počas skúšok osvedčuje vieru a vedie k vytrvalosti.

*„Bratia moji, majte z toho iba radosť, keď prídu na vás rozličné skúšky, veď viete, že ak sa vaša viera osvedčí, vedie to k vytrvalosti. A vytrvalosť nech je zavŕšená skutkami, aby ste boli dokonalí, bezúhonní a bez akéhokoľvek nedostatku.“* (Jak 1,2-4)

Pieseň mi pomohla uvedomiť si, že Boh je trpezlivý s nami a zhovieva nám. Keby Boh konal so mnou tak netrpezlivo, ako ja častokrát zmýšľam o sebe a o druhých ľuďoch, už by bolo so mnou zle. V cirkvi sme ľudia rôzni, ak chceme pri toľkých odlišnostiach spolu vychádzať, nevyhnutná je trpezlivosť. Písmo vraví, že trpezlivosť, inak povedané zhovievavosť, je ovocím Ducha Svätého: *„Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. Proti takýmto nie je zákon.“* (Gal 5, 22-23) Preto som rád, že môžem aj v piesni – spievanej modlitbe - o ňu prosiť.

.: Autor: Igor Iliáš

*Neprestajne sa modlite!*

*Je mnoho vecí, ktoré dokážeme urobiť svojimi rukami. Je mnoho vecí, ktoré dokážeme opísať slovami. Je mnoho vecí, ktoré nám ležia na srdci a nič s nimi nemôžeme alebo nedokážeme urobiť, pretože sme v nich bytostne odkázaní na Toho, pre ktorého nič nie je nemožné.*

*A tak spoločne:*

*- prosíme Ťa, Pane, oživuj naše srdcia. Otvárame ich vierou Duchu Svätému, aby v nich rozlial svoju lásku. Nech prirodzene pomáhame ľuďom okolo seba, ako súčasť Tvojho tela a nech sa tak rozvíja diakonia.*

*- prosíme za nový školský rok, aby sme sa učili hlavne v Tvojej škole. Aby sme chápali, aké je Tvoje slovo dôležité a ako nás môže vyučiť lepšiemu životu.*

*- prosíme, odpusti nám, že Ťa často milujeme menej, ako iné veci v živote. Veď naše myšlienky ku Križu, aby sme si uvedomovali Tvoju lásku a aby sme zápasili na modlitbách za blízkyh.*

.: Zdroj: Redakcia\*

# Pohľad na udalosti

## Denný biblický tábor 2015

Aj tento rok zorganizovala naša neziskovka ADAM n.o. biblický tábor pre najmenších. Táborový život nebol len o turistike a detských hrách, ale deti boli vedené vedúcimi a hlavne bratom farárom k základom kresťanského života k modlitbe a čítaniu Slova Božieho - Biblii. Deň sme začali organizačnými pokynmi, modlitbou a pokračovali nácvikom piesní. Keďže už v počiatočných úvahách o programe sme sa zhodli v názore, že naše deti potrebujú hlavne pohyb na vzduchu, tak aj program navrhnutý vedúcim tábora bratom Gabom Stachom, bol prijatý a realizovaný.



V pondelok sme obdivovali krásy Božieho stvoriteľského diela na náučnom chodníku okolo Urpína pod vedením pána horára zo štátnych lesov, ktorý je poverený stykom s verejnosťou. Deti okrem nádherného pohľadu na Radvaň spoznávali aj jednotlivé dreviny rastúce v hore nad našim mestom a neskôr sa zabavili v parku. Ani duchovná potrava im nechýbala, pozreli si film s biblickou tematikou a brat farár ich poučil o duchovnej potrave, bez ktorej sa nedá žiť. Lebo tak ako potrebujeme každý deň telesný chlieb, tak isto potrebujeme aj chlieb duchovný.

V utorok spoznávali deti históriu hradu Slovenská Lupča, kochali sa prístupnými a opravenými priestormi a tešíme sa, že aj ďalšie časti areálu sa renovujú a budeme si ich môcť pozrieť niekedy nabudúce. Po návrate na faru sme pokračovali v nácviu piesní, a témou biblického výkladu o tom, že kresťan si nikdy nenechá duchovný chlieb len pre seba, ale sa o ňom podelí so svojimi kamarátmi.

V stredu sme chceli dopriať deťom vyšantiť sa vo vode, ale po skúsenostiach z Turčianskych Teplíc sme zvolili inú taktiku a šli do kúpeľov Sliač. Samozrejme deti boli netreplivé a krásu kúpeľného mesta zatieňovala túžba byť čím skôr vo vode. Napriek netreplivosti hlavne starších detí sme si užili chvíle stíšenia na lúke pri prameňoch, kde sme sa dozvedeli ako nám duchovný chlieb dáva silu, aby sme boli poslušní Pánovi Ježišovi, ale aj svojim rodičom. A potom „Hurá k vode!“ Tam sme sa všetci veľkí aj malí do sytosti vyšantili.

Štvrtkový výlet na prehliadku obnoveného hradu Vígľaš bol v znamení zrýchlených presunov, ale všetko sme chvála Bohu v pohode stihli. Informácie od sprievodkyne boli síce trochu zmätočné a hlavne boli zamerané na komerčnú propagáciu objektu súčasnými majiteľmi, ale deťom sa obnovený hrad a prezentované artefakty páčili. Po návrate domov sme počúvali o tom, aby sme si navzájom pomáhali, pretože raz potrebujeme pomoc môj kamarát, ale zajtra budem potrebovať pomoc aj ja.

Piatkový program začal výletom do Malachovskej doliny, ale vedenie ADAM-a netradične ukončilo tábor nie opekačkou v našej Malachovskej centrále, lež na fare. Tu naše deti čakalo milé prekvapenie, k tomu párky v rožku a hry. Zdanlivo k smrti unavené deti zázračne ožili a sršali energiou v skákacom hrade.

Vyvrcholením tábora bolo nedelňé vystúpenie detí pred oltárom, kde pod vedením brata dozorca zaspievali nacvičené piesne a potešili nimi aj starších členov zboru. Vďaka Bohu za každé dieťa. Modlime sa za nich, aby všetky vytrvali vo viere v nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, nech prospievajú sebe a iným pre potechu a úžitok. Naša neziskovka ADAM biblickým táborom nekončí svoju činnosť. Máme potenciál a ambície venovať sa aktivitám detí aj naďalej. Ďakujeme aktívnym rodičom za akúkoľvek pomoc s táborom a tešíme sa na ďalšie podujatia určené Vaším deťom či vnukom.

:. Autor: *Milan Zajac\**

## **Výlet rodín Bystrá 2015**

Deti mali prázdniny v plnom prúde. Začiatkom augusta nadišiel čas pobaliť sa - a hurá na letný rodinný výlet do Bystrej. Veľmi príjemne ma prekvapilo, že sa prihlásilo veľa rodín, dokonca až 12. Boli aj takí, čo boli na letnom výlete po prvýkrát, ale aj takí, ktorých sme už dávno medzi nami nevideli. Aj s malými deťmi nás bolo možno aj do 50. A keď nás v posledné dni prišli pozrieť ešte dve rodinky, bolo nás ešte viac ☺... Lebo niektorí z nás majú jedno dieťa, iní dve, iní tri a jedna rodina aj štyri deti. Ďakujeme, Pane Bože zato, že Ťa máme a z Tvojej milosti môžeme prijímať toľké dary, okrem iného naše

deti. Ved' ony sú darčekom od Teba ☺. Potešilo nás, že sa na výlete zúčastnil aj náš pán farár spolu so svojim švagrom a jeho synom. A tak sme sa v pondelok, každý ako mu vychádzalo, autami vybrali na cestu. Ubytovať sme sa mohli od 14:00. Čakala nás pekná chata Limba v dedinke Bystrá pri Táloch, v príjemnom horskom prostredí. Chata bola veľká, deti mali kde behať, a keďže nás bolo tak veľa, celá chata patrila iba nám. Vonku bol menší bazén, do ktorého niektoré deti skočili skoro hneď, ako sme vystúpili z áut. Okolo veľká trávnatá plocha, kde si chalani veľkí aj malí dosýta zahrali futbal. Hrali sme aj bedminton, volejbal.... Mnohí z nás si doniesli aj bicykle. Vo voľnom čase sa teda deti premávali na bicykloch okolo chaty. Veľmi sa mi páčilo, keď sme niektorí šli na bicykloch po cyklotrase na Tále, vietor mi vial vo vlasoch, slnko zapadalo, všade pokoj a kľud a pred nami bolo krásne upravené rozľahlé golfové ihrisko, nádherne vykoseny trávnik...



Trochu som sa nechala uniesť. Takže sme sa ubytovali, do večere všetci postupne poprichádzali a po večeri bolo Slovo. Mali sme to premyslené tak, že každý deň vždy po raňajkách, (v pondelok to bolo po večeri), sme mali spoločné Slovo pre malých aj veľkých, ktoré si pripravila každý deň iná rodinka. Ústrednou témou tohto výletu bol Nehemias – veľký Boží muž Starej zmluvy. Za päť dní sme spoločne spoznávali jeho život, aké mal s ním Pán Boh plány, čo dokázal, akým ťažkostiam musel čeliť, ako pevne, rozhodne a vytrvalo stále kráčal za Pánom Bohom a činil Jeho vôľu. Nehemiasovi nebolo ľahostajné, že múry Jeruzalema boli zrúcané a spálené ohňom. Modlil sa k Pánu Bohu a

On mu ukázal, akú prácu má pre neho pripravenú: znovu vybudovať zrúcané hradby Jeruzalema. Pán Boh dal Nehemiášovi múdrosť, ako jednať s kráľom, u ktorého bol pohárikom, múdrosť, ako napláňovať a zorganizovať takú veľkú a namáhavú prácu, múdrosť, ako motivovať ľudí, keď už nevládali... A potom prišli útoky od nepriateľov

zvonka, prišli aj útoky zvnútra, priamo od Božieho ľudu. A Nehemiáš stále dôveroval Bohu, že On ho prevedie cez všetky prekážky. A naozaj, previedol, ako mu sľúbil. Za 52 dní boli dokončené 4km dlhé hradby Jeruzalema. Potom sa ľud zhromaždil, ďakoval Pánu Bohu a oslavoval Ho. Kniha Nehemiáš mala veľa, čo povedať všetkým nám aj do dnešnej doby, pretože Pán Boh so Svojou mocou je stále rovnako silný. V diskusiách sme sa o tom mohli viac rozprávať. Vždy sme začínali piesňou. Veľmi ma potešilo, že sa deti naučili aj nové piesne. Potom nasledoval príbeh, učenie verša, rôzne hry a súťaže vonku alebo vo vnútri, modlitby, niekedy diskusia.



A po Slove nasledoval voľný program. Bolo to veľmi dobre práve preto, že sme boli taká veľká a rôznorodá skupina. Vo voľnom čase si každý prišiel na svoje, každý robil to, čo ho najviac baví. Veď o tom je dovolenka, či nie? Jediný „povinný“ spoločný program bolo Slovo. Na chate sme mali plnú penziu, dobre sme sa napapali, nielen deti 😊 chodili na dupľu. Ako som už na začiatku spomínala, deti sa dosýta vybicyklovali okolo chaty a v okolí, niektorí z nás si porobili menšie cyklotúry, párkrát si niektoré mamičky išli zabehať. Beh je teraz „in“. Vykúpali sme sa v bazéne, deti sa vyčľapkali, vyšantili, poopaľovali. Niektorým „ľadovým medveďom“ sa zapáčilo kúpanie v studenom potoku, ktorý tiekol pri chate. Keby v ňom boli po kolená, to ešte pochopím, ale oni tam vliezli celí 😊, jednoducho si do toho potoka ľahli a usmievali sa ako slniečka a vraveli, že je to super. Najväčšia sranda bola, keď v posledný deň vliezli do potoka takmer všetky deti a tam sa špliechali, niektorí sa aj celí namočili... Aj ja som vyskúšala tú studenú vodu a naozaj to malo v sebe svoje čaro. Zabudla som povedať, že sme boli na výlete práve v čase tých najväčších horúčav, ale tým, že sme boli v horskom prostredí, bolo nám len príjemne teplo. Jeden deň sa tí odvážnejší, nie malé deti, vybrali na celodennú túru do Jaskyne mŕtvych netopierov. My sme sa vtedy vyviezli lanovkou na Chopok a popozerali si krásnu scenériu Nízkyh Tatier, lebo bola veľmi dobrá viditeľnosť. Iný deň sme boli na koníkoch. Navštívili sme aj Bystriansku jaskyňu. Poobede, v čase, keď malé deti spali, pripravil Samko Drienovský so svojím ockom seminár o knihe / filme, ktorý je v



kresťanských kruhoch veľmi obľúbený - Narnia. Ved' aj kresťanská škola v Banskej Bystrici sa volá Narnia. Existuje 7 kníh Narnie a sú spracované 3 filmy pre deti. Na začiatok sa porozprával obsah tej knihy, ktorá nebola filmovo spracovaná, a potom sa pozerala každý deň jedna časť Narnie. Každý si mohol spraviť názor, nakoľko je Narnia naozaj kresťanská... Hrávali sme aj rôzne spoločenské hry.

A večer, keď sme uložili deti, bola okolo 22.00 večerná diskusia. Pre každého, kto chcel viac. Preberali sa voľné témy ako napr. sila modlitby, niečo si pripravil pán farár, niečo Peťo Dubec. Jeden večer bol venovaný nedeľnému dopoludniu v našom zbere, kde sa dohodlo o nejakých inovatívnych veciach týkajúcich sa Služieb Božích.

Ďakujem Pánu Bohu za tento výlet, za každého jedného jeho člena, za veľkých, malých aj tých najmenších. Ďakujem Ti, Pane náš, za všetky zážitky, za krásne počasie, za Tvoje Slovo, za to, že si nás po celý čas ochraňoval a nikomu sa nič zlé nestalo. Boli



sme naozaj rôznorodá skupina. Priznám sa, že pred výletom som si nevedela celkom predstaviť, ako budeme všetci spolu fungovať so svojimi rôznymi povahami, zvyklosťami, názormi, keď nás bude tak veľa... Ale

teraz po skončení výletu môžem povedať, že sme naozaj fungovali, vďaka Bohu, ako jedna veľká Božia rodina, v pokoji a v láske. Verím, že si každý prišiel na svoje. Ďakujem Pánu Bohu, že sme sa mohli znovu viac spoznať, vytvárať nové priateľstvá ako aj posilňovať tie staré. A tak posilnení na Duchu, zregenerovaní na tele, môžeme ďalej ísť za svojimi povinnosťami, ktoré nás doma a v práci čakajú.

Vďaka Ti, Bože náš, za všetko!

P.S.: Tá inovatívna vec sa mne osobne veľmi páči a verím, že nielen mne. Minulú nedeľu mala na Službách Božích „premiéru“. Po kázni prišli deti z besiedky a z Božej škôlky do predných lavíc v kostole a zostali sme tam všetci spolu ako jedna veľká rodina do konca Služieb Božích. Hneď potom nasledovali chvály, ktoré začali detskými ukazovacími pesničkami. Všetky deti aj dospelí, ktorí zostávajú na chválach, začali spolu nadšene a s radosťou spievať, vpredu 1 - 2 dievčence ukazovali, jednoducho, bola to pekná spoločná oslava Pána Boha. „*Ja som zasadil, Apollo polial, ale Boh dal vzrast.*“ (1. Kor. 3,6) Nech je tak aj v tomto prípade. My sme vymysleli, ale dobré to bude, len keď to Pán Boh požehná. A práve v tú nedeľu to bolo tak, ako keď Duch Boží zostúpi na nás ☺. Ďakujem Mu za Jeho veľkú milosť!

.: Autor: Katka Riečanová

# Kde si, „Adam“?

## **Služby Božie**

Každú nedeľu o 9.00 a pokračujú radostnými chválospevmi doplnenými svedectvami a modlitbami nás všetkých.

**Upozornenie:** SB s večerou Pánovou budú 27.9.2015 (nedeľa).

**SB na Fíliách:** 13.9.2015 Horné Pršany, 20.9.2015 - Malachov, 4.10.2015 - Králiky.

## **Biblické vyučovanie**

Každý štvrtok o 17.00 v zborovej miestnosti pre každého, kto chce viac.

Tento mesiac sa preberá kniha Genesis (1. Kniha Mojžišova).

## **Spevokol**

Bratia a sestry v rôznom veku sa stretávajú každý pondelok v zborovej miestnosti o 17.00 a chvália Boha svojim spevom pod vedením sestry Vierky Voskárovej. Spevokol pravidelne dopĺňa Služby Božie.

## **Spoločenstvo rodín**

Rodiny sa stretávajú v piatok od 18.00 v zborovom dome v Malachove. Pripravujeme si vyučovanie pre deti s deťmi a rodičmi.

## **Mládež**

Je to spoločenstvo mladých ľudí, ktorí sa spolu stretávajú zvyčajne v piatok od 18.00 na fare alebo podľa dohody. Rozoberá sa tu Božie slovo a oslavuje sa Boh.

## **Dorast**

Ľudia vo vekovej kategórii od 12 do 19 rokov sa spoločne vyučujú z Božieho slova a chvália nášho Pána. Stretávajú sa každý týždeň v piatok od 15.30 do 18.00 v zborovej miestnosti.

Témy na tento mesiac:

*11. 09. Uvítacia párty*

*18. 09. Božia pravda*

*25. 09. Ako vznikol svet*

*02. 10. Krst a premena*

## **Konfirmačná príprava**

Spoločenstvo mládeže vo veku 12 r. - 14 r., ktoré pripravuje brat farár. Koná sa vždy v piatok o 14.30.

## **Besiedka**

Každú nedeľu o 9.00 hod. sa v zborovej miestnosti stretávajú deti (4 r.-11 r.) pri Božom slove, modlitbách a hrách.

**Upozornenie:** Vždy po kázni Slova Božieho sa deti presúvajú na Služby Božie, kde absolvujú spoločne so zborom záverečnú liturgiu a ostávajú na chválach, kde im bude prispôbená ich prvá časť,

## **Božia škôlka**

Každú nedeľu od 9.00 hod. sa v miestnosti pre deti (0 r.-3 r.) koná Božia škôlka.

### Stretnutie u Dorotky

Raz za mesiac v piatok sa u Dorotky na Internátnej 1, B.B. stretávame pri Božom slove, chválach, modlitbách, pričom nechýba vzájomné zdieľanie sa a priateľstvo. Viac informácií: Dorotka Burkert (0903039637).

### Pravidelne konané aktivity v tomto mesiaci sú:

- Každú stredu chodievame o 19.00 hod. hrať volejbal a futbal do telocvične v ZŠ Radvanská, (vchod od potoka). Viac informácií: Gabriel Stach (0903487346) alebo Ján Kollár (0948523403). Tento mesiac začíname **10.09.2015**.
- Každú nedeľu sa stretávame o 17:00 hod. na fare v Radvani, kde trávime spoločný čas hraním rôznych spoločenských hier. Je možné si zahrať aj ping-pong alebo badminton. Viac informácií: Martin Drienovský (0903684748).

Srdečne ťa pozývame, len príď a maj s nami spoločenstvo!

### Pozvánky:

- Každú nedeľu sa v zborovej miestnosti v čase od 8:00 hod. do 8:30 hod. konajú spoločné modlitby za služby v zbere. Ich súčasťou sú prosby o riešenie problémov bratov a sestier, vyznávanie panstva Pána Ježiša Krista nad našimi životmi. Modlitba je jedným zo základných kameňov nášho vzťahu s Bohom, preto ťa pozývame do tohto spoločenstva, aby aj tvoj život s Bohom mohol viac napredovať a zároveň, aby sme sa mohli prihovárať za požehnaný priebeh celého nedeľného dňa.
- V nedeľu **27.09.2015** sa uskutoční **Zemiaková párty**, ktorú organizuje ADAM n. o. v spolupráci s našim ev. cirkevným zborom. Ak chceš vedieť niečo viac, tak príď na ev. faru do Radvane o 16:30hod. a o ostatné sa už nestaraj. Bude čo vidieť, bude čo počuť, bude čo jesť a bude aj čo piť. Viac informácií: Eva Drienovská (0903156126)

..Autor: *Redakcia\**



Nepredajné, pre vnútorné potreby zboru. Vychádza každú prvú nedeľu v mesiaci.  
Redakcia: Igor Iliáš, Sára Kollárová, Filip Sochor. Príspevky určené na vydávanie časopisu: 1100135353/8410  
Jazyková korektúra: Katka Pakšiová, Dana Ofúkaná; \* - článok neprešiel kompletnou jazykovou korektúrou  
Technická podpora: Ivan Pakši, Martin Drienovský; Zodpovední: Eva Drienovská, Michal Zajden



**PRAVIDELNÉ RADVANSKÉ CHVÁLY PO SLUŽBÁCH BOŽÍCH**  
**TAK SA NENÁHLI DOMOV, OSTAŇ DLHŠIE A NASÝTIŠ SA**  
**...BOŽÍM OBEDOM**



[www.rezbb.sk](http://www.rezbb.sk)

OBED  
EDOM



Ten, **kto obetuje chválu, ma ctí a tomu, kto pozoruje na svoju cestu, ukážem spasenie Božie.** **Žalm 50,23**